

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΪΑΣ

ΑΘΗΝΑ 14/06/16

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Θέμα: «Έκλεισε ο Σταθμός Μέριμνας για τα αδέσποτα στην Πάτρα και πλήρωσαν πρόστιμο από την τσέπη τους οι άνθρωποι που τον λειτουργούσαν εδώ και 20 χρόνια»

Παρακαλούμε για την επαλήθευση ή τη διάψευσή σας και τον σχετικό σχολιασμό σας επί της πληροφορίας, περί του εν θέματι αναφερομένου. Το προηγούμενο αίτημα έθεσε ενώπιόν μας η κα Παπαράπη Θέκλα (ΑΔΤ ΑΒ119958, δ/νση Πατησίων 314, ΤΚ.11141, τηλ.6906594462), ζητώντας να της μεταφέρουμε την σχετική αρμόδια τοποθέτηση της πολιτικής ηγεσίας, αφού έλαβε σχετική πληροφόρηση από το επισυναπτόμενο δημοσίευμα της εφημερίδας «**ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ**» της **06/06/2016**.

Ο αναφέρων βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

Το αρχικό ποσό ανερχόταν σε 3.405 ευρώ. Ο Σταθμός Μέρμινας έκανε ένσταση και το μείωσε... στις 3.000 ευρώ. Και κλείνει.

Πλήρωσαν το πρόστιμο από την τσέπη τους...

Η υποχρέωση που είχαν οι άνθρωποι του Συλλόγου Μέρμινας Ζώνων να εκκενώσουν τον σταθμό μέχρι το τέλος του τρέχοντος μήνα έχει ήδη ικανοποιηθεί

Του ΜΙΧΑΛΗ ΒΑΣΙΛΑΚΗ
vasilak@pelop.gr

«Μπορούν να χαιρόνται τώρα αυτοί που μεθόδευσαν το κλείσιμο του σταθμού μέρμινας των ζώνων...». Ο Γιώργος Κοκκινάκης, ένας άνθρωπος που αφέρωσε μεγάλο κομμάτι της ζωής του στη φροντίδα των ζώνων, βλέπει με απογοήτευση το άδριο κυνοκομείο στο Πανεπιστήμιο Πατρών. Πλήρωσε το διοικητικό πρόστιμο που επέβαλαν οι υπηρεσίες της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, αλλά παρά την πίκρα του για το λουκέτο στον σταθμό εύχεται να προχωρήσει η δημιουργία διαδημοτικού κέντρου «για το καλό των ζώνων...».

Η υποχρέωση που είχαν οι άνθρωποι του συλλόγου μέρμινας ζώνων να εκκενώσουν τον σταθμό μέχρι το τέλος του τρέχοντος μήνα έχει ήδη ικανοποιηθεί. Η «ΠτΔ» επισκέφθηκε τον χώρο και διαπίστωσε ότι τα ζώα απομακρύνθηκαν. Ο σταθμός έκλεισε μετά από καταγγελία επειδή βρίσκεται η απόσταση που τον χωρίζει από την φοιτητική εστία είναι μικρότερη από αυτή που ορίζει ο νομοθέτης.

Η φωνή του Γ. Κοκκινάκη ακούγεται συγκινημένη, όταν μιλάει για το σταθμό. «Ήταν μια δομή έτοιμη, η οποία δεν έγινε από την μια μέρα στην άλλη. Είκοσι χρόνια βήμα προς βήμα... Είχαμε αντιμετωπίσει σε μεγάλο βαθμό το πρόβλημα...».

Με την εμπειρία που έχει αποκομίσει, εκφράζει την άποψη ότι το διαδημοτικό κέντρο δεν θα πρέπει να περιοριστεί στη

> Όλη η Ελλάδα είναι παράνομη, με σπίτια πάνω στον αιγιαλό, και βρήκαν οι υπηρεσίες την παράβαση στον σταθμό; ρωτάει με πικρία ο Γ. Κοκκινάκης

φιλοξενία 40-50 ζώνων, αλλά να διαθέτει περισσότερες θέσεις. «Εμείς φτάσαμε τα 130-150 ζώα σε μόνιμη βάση. Όμως το ζητούμενο είναι ποιοι θα φροντίζουν τα αδέσποτα. Οι εγκαταστάσεις είναι το λιγότερο. Αν βρεθούν τα χρήματα, θα γίνουν. Οι άνθρωποι που θα ασχοληθούν είναι το σημαντικότερο...».

Το σκληρό πρόσωπο της ελληνικής γραφειοκρατίας γνώρισε ο Γ. Κοκκινάκης, όχι μόνο με το κλείσιμο του σταθμού, αλλά και με την υποχρέωση να κα-

ταβάλει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στο φορέα. Το αρχικό ποσό ανερχόταν σε 3.405 ευρώ. Έκανε ένσταση και μείωθηκε... στις 3.000 ευρώ, ποσό το οποίο πλήρωσε, καθώς ο σύλλογος κλείνει μετά από 20 χρόνια και θα πρέπει να ολοκληρωθεί διαδικασία για να μην υπάρξουν νομικές ή οικονομικές εκκρεμότητες. Είναι το «ευχαριστώ» για την κοινωνική προσφορά του σταθμού στην πόλη.

Ο Γ. Κοκκινάκης έκανε λόγο για προσχηματικό έλεγχο στις εγκαταστάσεις του σταθμού, που οδήγησαν στην απόφαση να κλείσει, με αφορμή την καταγγελία ατόμου εκτός του πανεπιστημιακού χώρου. Εκφράζει το παράπονό του για την υιοθέτηση της καταγγελίας από τις υπηρεσίες, αλλά και για τους δημόσιους που δεν στήριξαν τη συνέχιση λειτουργίας του σταθμού, π.χ. με παραστάσεις στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης.

«Όλη η Ελλάδα είναι παράνομη, με σπίτια πάνω στον αιγιαλό, και βρήκαν οι υπηρεσίες την παράβαση στο σταθμό;» μας λέει και πιστεύει ότι τα πραγματικά αίτια δεν βρίσκονται στην καταγγελία και την απόσταση του σταθμού από την εστία.

Εύχεται να προχωρήσει η ίδρυση και λειτουργία διαδημοτικού καταφυγίου για τα ζώα. «Έχουμε προσφερθεί να παραχωρήσουμε τον εξοπλισμό του κτηνιατρείου. Ακόμα και το προκατασκευασμένο κτίριο του σταθμού, στο βαθμό που θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί. Τα ζώα σκεφτόμαστε και όχι αυτά που έχουν συμβεί...».